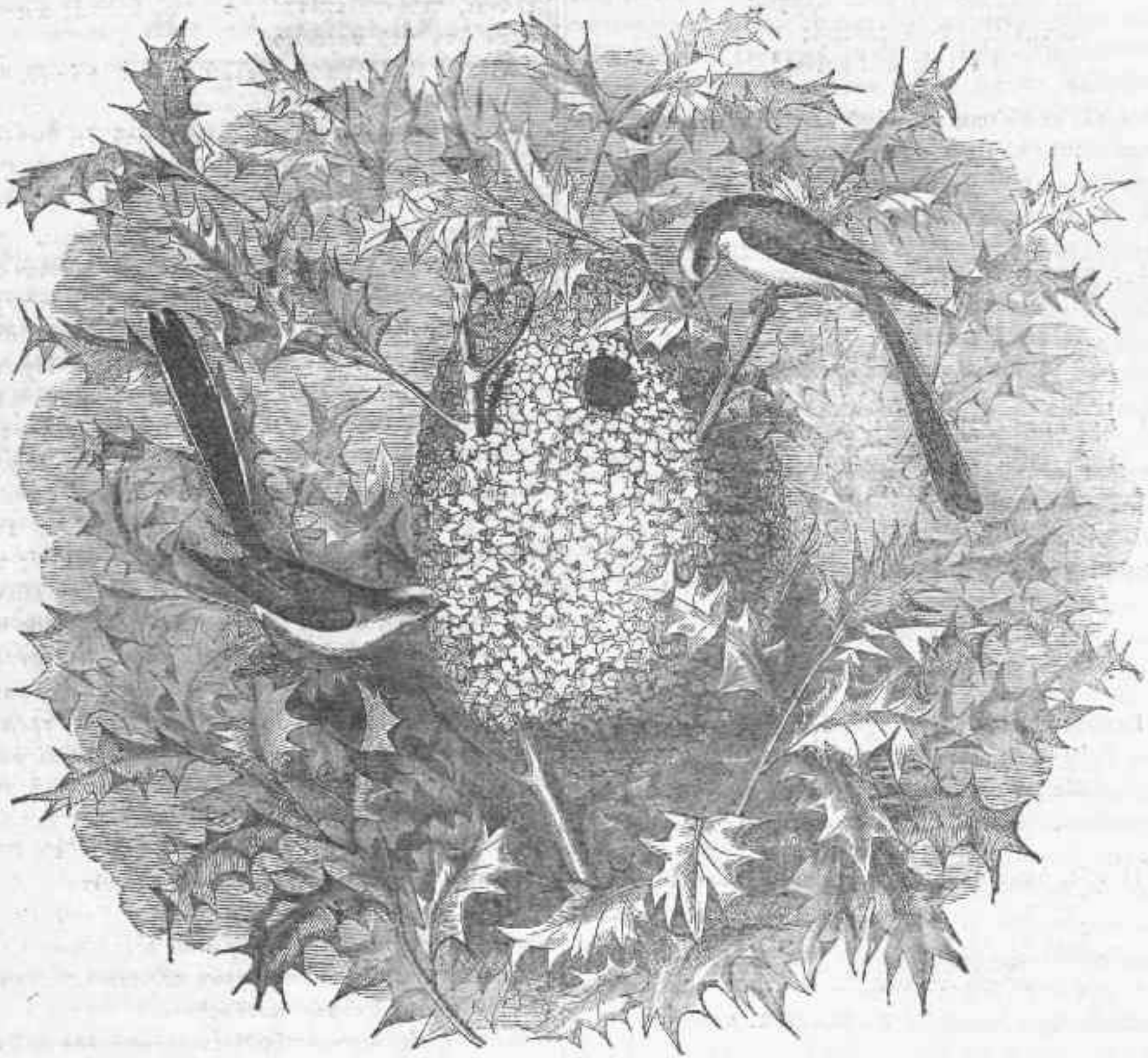

Bararia.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Ο ΜΑΪΟΣ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ ΜΟΥ.

— 000 —

Τὸ ἐφεξῆς ἡμέριον εἶχε σταλῆ ἡμῖν ἵνα δημοσιευθῇ τὴν
πρώτην τοῦ παρελθόντος Μαΐου. Κατὰ λήθην ὅμως ἔμεινε μέχρι
τῆς σήμερον.

Τὸν Μάη κ' ἐφέτο χαιρετοῦν μ' εὐφρόσυνα τραγούδια.
Χώνει τριαντάφυλλα ἢ αὐγὴ,
Καὶ μ' ὠραιότερα ἢ γῆ
Στολίζεται λουλούδια.

Τὸν ἱσκιο τοῦ σὺν τάπητα τὸ κάθε δένδρῳ στρώνει.
Σκορπάει ἢ αὐρὰ εὐωδιαίς,
Καὶ μεθυμένο πάλι δῖες
Γλυκολαλεῖ τ' ἀηδόνι.

Τοὺς νειοὺς ἀπὸ τὴν φυλακὴν ἔς τοὺς κάμπους ἀγναν-
Ποῦ κόφτουν ἄνθη δροσερά, [τερίω.

Καὶ τῆς καρδίᾳς τοὺς τὴν χαρὰ
Ὁ ἄμοιρος ζηλεύω.

Ἄοι! δὲν ἐστὼλίζα κ' ἐγὼ τὸ στῆθος μὲ λουλούδια.
Καὶ εἰς τοῦ Μάη τὴν ἐορτὴν
Κάθε χρονὴ καθὼς αὐτοὶ
Δὲν ἐψάλλα τραγούδια;

Κ' ἐγὼ τῆς Ἀνοιξὸς πουλί, κ' ἐγὼ πουλί τῆς ἄλλοι,
Δὲν χαιρετοῦσα τὴν αὐγὴν;
Καὶ κάθε φύλλο καὶ πηγὴ
Δὲν μ' ἄκουε νὰ ψάλλω;

Καὶ σήμερον... ταλαίπωρος! σὲ φυλακὴν κλεισμένος,
Ἐνθὺ τὸ πᾶν γλυκογελά,
Ἐγὼ ὅς τοῦ κόσμου τὰ καλὰ
Εἶμ' ἐρπνος καὶ ξένος!

Τὰ χεῖλη μου... ἀλλοίμονον! καὶ ποιοῦ ὅταν γλω-
Φυλακισμένου δυστυχῇ [μαίссουν,
Τὰ χεῖλη πλέον κ' ἡ ψυχὴ
Μποροῦνε νὰ γελάссουν;